

Udvalgets Flertal har været uomtvisteligt, at de i Virkeligheden ikke vil kunne opretholdes i det lange Løb. Vi ønsker allesammen et Prisfald, ja, maaske ikke de, der selv lider under det, men ellers ønsker Landet som Helhed, at vi kommer ned til almindelige Priser; men at komme ned til nogenlunde almindelige Priser vil paa dette Omraade være ganske umuligt, saa længe vi har en saa ekstraordinært høj Afgift. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at der fra anden Side — jeg tænker ikke her paa partipolitisk Side, for Udvalgets Flertal er sammensat af Medlemmer af samtlige politiske Partier i denne Sal, saa der er ikke noget partipolitisk i Stillingen i den Forstand —, men jeg ved fuldt vel, at man fra anden Side vil sige, at der er andre Grunde til, at man ønsker denne Afgift opretholdt paa en saadan Højde, nemlig at det har vist sig, at der i de forløbne Aar har været en kendelig Nedgang i Drikkeriet her i Landet, og det ønsker man ikke, der skal ændres ved, man ønsker ikke at vende tilbage til de gamle Forhold i saa Henseende. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer, som tænker saadan — og jeg ved, der er adskillige udenfor de 3 Medlemmer i Udvalget, som staar paa det Standpunkt, og jeg tror, jeg kan aldeles ubetinget tale paa hvert Udvalgsmedlems Vegne saavel som sikkert ogsaa paa Finansministerens —, jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at hvis vi havde nogen som helst Mistanke om, at vi gennem Vedtagelsen af det Forslag, som her foreligger, skulde kunne komme til at fremkalde de tidligere Tiders Tilstande eller en Bevægelse hen imod forøget Drikkeri og Umaadeholdenhed, er det ganske givet, at ikke et eneste af Udvalgets Medlemmer vilde have været med til at stille dette Ændringsforslag. Men det er for os en aldeles uomtvistelig Sandhed, at det Forhold, som er opnaaet gennem den ekstraordinært høje Afgift, lader sig af forskellige Grunde ikke opretholde. Det er for det første en kendt Sag, at der her i Landet trues i ikke ringe Grad med en Venden tilbage til Hjemmeproduktionen, som vi har haft den i tidligere Tider. Selvfølgelig er der ikke endnu Tale om at vende tilbage til den i den Udstrækning, som vi har kendt den for et Par Menneskealdre siden, før den blev rigtig forbudt, omkring 1840, men Vejen er anvist. Man kan virkelig paa forskellige Steder omkring i Landet præstere hjemmebrændt Brændevin, og efter hvad jeg har set i Bladene for faa Dage siden, har det paa et enkelt Sted været drevet saa rationelt, at Brænderen har maattet betale

en Bøde af 1 000 Kr., fordi han ikke alene havde brændt til sit eget Brug, men havde haft Udsalg; det var, saa vidt jeg husker, i Aarhus By. Altsaa Spørgsmaalet om Hjemmebrænding er ved at blive presserende, og jo større Afgiften er, desto større er Fristelsen til at knibe udenom Afgiften. Der er paa dette Omraade opstaaet Tilstande, som vi maa være os imod at komme for dybt ind i. Noget lignende gælder for Indførselen paa ulovlig Maade: Smugleri. Nu ligger det i Sagens Natur, at en Oversigt over, hvad der smugles ind i Landet, lader sig ikke præstere, men der er ikke et Medlem af dette Ting, som ikke ved, at den ene Smuglerskude bliver anholdt efter den anden. Vi kan være nogenlunde sikre paa, at Antallet af dem, der bliver anholdt, er i Virkeligheden et Minimum i Sammenligning med Antallet af dem, for hvem Trafikken lykkes. Thi dersom Risikoen bliver alt for urimelig stor, er det ganske givet, at saa vil ogsaa Smugleriet aftage. Noget bliver til enhver Tid tilbage, det ved vi, men hvor meget, det ved vi ikke. Og dersom vi skulde forhindre et saadant Smugleri rationelt, maatte vi vende tilbage til en Udvidelse af vort Krydstoldvæsen, som vi nu gennem Aaringer har arbejdet paa at indskrænke det mest mulige. Thi det er fra Søsiden, Vanskeligheden kommer, hvis ikke det bliver fra Luften; der synes jo at være Mulighed for, at de natlige Lyde i anden Omgang, om jeg saa maa sige, der høres over København, ikke er helt upaavirket af Spiritus. Jeg varer mig altsaa mod den Tanke, at der fra Udvalgsflertallets Side skulde være nogen som helst Tro paa, at vort Forslags Gennemførelse kunde medføre forøget Drikkeri. Men vil man maaske sige, hvorledes skal det da kunne forhindres; naar Prisen faktisk sættes betydeligt ned? Ja, Sagen er jo den, at det ikke forhindres *alene* gennem Afgiften, men ogsaa gennem de saakaldte Restriktioner, der vedblivende bestaar, og som ingen i Udvalget har ønsket at komme til at røre ved. Vi har haft en Sammenkomst med det saakaldte raadgivende Udvalg, hvor tillige baade Finansministeren og Indenrigsministeren var til Stede, og der var Ministrenes og det raadgivende Udvalgs Synspunkt ganske det samme som det, Udvalgsflertallet gennem mig som dets Ordfører gør gældende: Drikkeriet vil vi ikke under nogen Omstændigheder være med til at fremme, men vi tror ikke, at det vil blive Følgen. Siden 1917, tror jeg, er det bestemt, at der her i Landet ikke maa udleveres mere end 300 000 Flasker Brændevin af 50 Grader om Maaned. Det er en